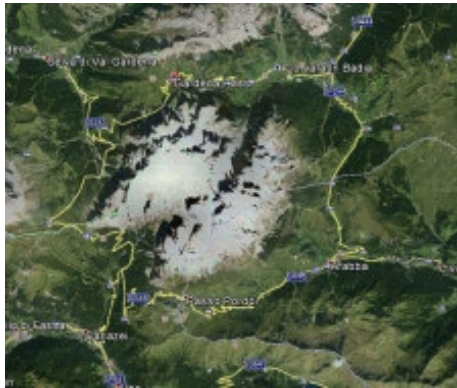

De Sellaronde in de Dolomieten 2014

door Henk Boer

Naast de vele prachtige steden in Noord-Italië, op mijn fietstocht naar Rome vorig jaar, heeft het landschap daar, ook erg veel indruk op mij gemaakt. Daarom had ik voor dit jaar een paar fietstochten bedacht om die omgeving wat uitvoeriger te bekijken:

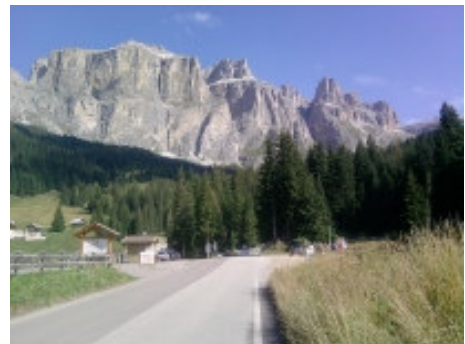
de Jaufenpas bij Merano, de Sellaronde iets ten oosten van Bolzano en de Silvrettapas in Oostenrijk van Bludenz naar Landeck. Ik had dit ongeveer in dezelfde tijd gepland als onze twee clubgenoten, die dit jaar naar Rome gingen. En zoals ook uit hun beschrijving blijkt, was het weer in die omgeving toen niet overweldigend. Zodoende moest ik al vrij snel het plan van de Silvrettapas laten varen, maar kon ik nog wel in het mooie dal van de Adige in de buurt van Bolzano en Auer fietsen.

Dagelijks keek ik op internet naar de buienradar, maar het weer bleef erg instabiel en daarom vond ik het te riskant om met de caravan naar het dorp Canazei te gaan als uitvalsbasis voor de Sellaronde.

Op een gegeven moment had ik nog slechts 2 dagen de tijd en nam toen het besluit om op zondag 7 september met de auto naar Canazei te rijden (ca. 1 uur?) en vandaar me op de Sellaronde te storten.

Pas om ca. 09:00 uur vertrok ik uit Aura, omdat het daar toen nog behoorlijk mistig was. Maar gelukkig klaarde het onderweg, in de auto, goed op en werd het zelfs prachtig zonnig.

Ik reed tot in het prachtige dorp Canazei, waar het zo druk was dat ik omkeerde om terug te rijden naar een geschikte parkeerplaats vlak voor het dorp. Ik durfde namelijk geen parkeerplaats op de Sellaronde zelf te zoeken, omdat ik bang was dat daar geen plaats zou zijn.

Achteraf bleek dit een slechte keuze te zijn, want ik moest met de fiets nog enorm klimmen om bij het beroemde rondje te komen. Hiermee had ik aan de 4 passen in feite een 5e toegevoegd!

Maar goed, aangekomen bij mijn ronde, besloot ik om tegen de richting van de klok te gaan rijden en dus eerst naar de Pordoijpas te gaan. Dit betekende dat ik door moest gaan met klimmen naar een hoogte van 2280 meter. Dit duurde natuurlijk behoorlijk lang en inclusief het rijden vanaf de

parkeerplaats, was ik bij de pas wel toe aan een koffiepauze!

Het afdalen ging schitterend en de uitzichten op verschillende bergmassieven waren fenomenaal (zie foto's). Hierna kondigde zich de 2e pas aan: de Campolonga. Deze was niet zo hoog, zodat ik op de top alleen maar een foto nam en direct doorreed. Weer een schitterende afdaling met alsmaar

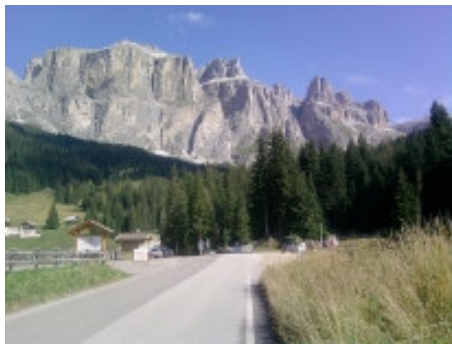
prachtige bergmassieven en toen op naar de 3e pas op 2121m hoogte. Dit vergde toch aardig wat energie van mij, dus op de top was een horecapauze wel broodnodig.

De klok liep echter wel door, want het probleem van deze ronde is niet zozeer de afstand van slechts 55 km, als wel het enorme aantal hoogtemeters dat overwonnen moet worden! Ca. 1800 meter plus ca. 300 meter extra vanaf mijn verkeerd gekozen parkeerplaats. En bij het klimmen lag mijn snelheid niet erg hoog!

Gelukkig was het weer nog steeds goed, al kwamen er wel steeds meer wolkenpartijen rond de bergtoppen cirkelen. Tijdens het afdalen voelde ik al wat spettertjes, maar het zette gelukkig niet door. Maar bij het beklimmen van de 4e pas, de Sellapas, werd het steeds donkerder en op een gegeven moment brak er een enorme hagelbui los met onweer!

Ik stopte, evenals ongeveer al het verkeer en toen het even droog was, bereikte ik de top. Hier was de

weg wit van de hagel en auto's moesten stapvoets rijden. Aan de andere kant van de pas was de lucht pikzwart en gecombineerd met het onweer vroeg ik me af, of het wel verantwoord was om naar beneden te rijden.

Ik had nu alle hoogtemeters gehaald en naar de auto was het alleen maar dalen. Maar regen, bliksemschichten en een inktzwarte lucht vond ik toch wel enigszins beangstigend.

Een bergbewoner zei echter dat het

onweer geen gevaar was....???, alleen de natte weg!!??.

Omdat ik weinig keus had, geloofde ik deze meneer maar en reed constant remmend naar beneden. Bij Canazei werd het droog en kwam de zon alweer door, maar bij mijn auto was ik totaal versteend van de kou! Je krijgt het sowieso al niet warm van afdalen, maar zeker niet in de regen!!

Het is een schitterende tocht geweest en veruit het grootste gedeelte heb ik erg mooi weer gehad.

Heel graag wil ik deze tocht herhalen en dan natuurlijk ook de Silvretta- en de Jaufenpas eens rijden.

Maar het weer is helaas daar boven in de bergen lang niet altijd prachtig!

de Sellaronde

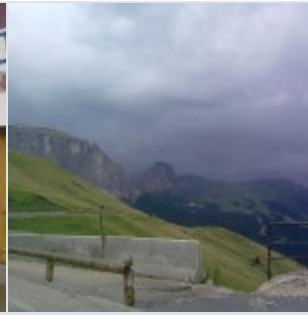
het Adigedal

een ander bergmassief

een broodnodige pauze

beklimming Gardenapas het Sellamassief

onweer op de Sellapas afdalen naar de auto